

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 86

гр. Разград , 10.03.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в закрито заседание на десети март, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Анелия М. Йорданова
Членове: Ирина М. Ганева
                          Атанас Д. Христов

като разглежда докладваното от Анелия М. Йорданова Въззивно частно
гражданско дело № 20213300500060 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 2 от ГПК.

Постъпила е частна жалба от Н. Н. В. чрез пълномощник адв. Т. против Определение от 13. 01. 2021 г. по ч. гр. д. № 31/ 2021 г. по описа на Исперихския районен съд, с което е допуснато обезпечение на бъдещ иск с правно основание чл. 439 от ГПК в полза на Г. В. И., че не дължи заплащане на присъдената ежемесечна издръжка за периода от 01. 02. 2019 г. до 04. 08. 2020 г в общ размер от 3 600 лв. към непълнолетното му дете Н.Г. И., дължима на детето лично и със съгласието на неговата майка и законен представител Н. Н. В., за събиране на която има започнато принудително изпълнение, който иск следва да бъде заведен от Г. В. И. срещу взискателя по изпълнението непълнолетният Н.Г. И., действащ лично и със съгласието на неговата майка и законен представител Н. Н. В., като е определен срок за предявяване на иска един месец от връчване на определението. Определена е обезпечителна мярка в полза на Г. В. И. по чл. 397, ал. 1, т. 3 от ГПК – спиране на изпълнението по изпълнително дело № 20209120400634 по описа на ЧСИ Георги Стоянов, рег. № 912 с район на действие ОС Разград. Жалбоподателят твърди, че определението е незаконосъобразно. Моли обжалваното да бъде отменено и молбата за допускане на обезпечение да бъде оставена без уважение.

Постъпил е писмен отговор от ответника по частната жалба. Заявява становище, че жалбата е неоснователна.

Разградският окръжен съд, като обсъди изложените доводи и след проверка на обжалвания акт, констатира следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Делото е било образувано пред РС Исперих по молба на Г. В. И. за допускане на обезпечение на бъдещ иск срещу непълнолетният Н.Г. И., действащ лично и със съгласието на неговата майка и законен представител Н. Н. В. чрез налагане на обезпечителна мярка - спиране на изпълнението по изпълнително дело № 20209120400634 по описа на ЧСИ Георги Стоянов, рег. № 912 с район на действие ОС Разград. Молителят твърди, след като с влязло в сила Решение № 345/ 27. 12. 2018 г. по гр. д. № 892/ 2018 г. по описа на ИРС е било определено местоживеенето на роденото от брака му с Н. Н. В. дете Н.Г. И. при майката Н.В., а той е поел задължение за издръжка на детето в размер на 200 лв. месечно, от края на м. януари 2019 г. В. заминала да работи и живее в чужбина, а детето Н. заживяло при него. Той изцяло поел всички грижи по отглеждане и възпитание на детето, което фактическо положение продължава и до настоящия момент. По молба на В. било образувано срещу него изпълнително дело № 20209120400634 по описа на ЧСИ Георги Стоянов за задължението му за издръжка на детето, за което му е връчена ПДИ изх. № 13318/ 14. 10. 2020 г. Предвид изменение на обстоятелствата, по искова молба на И. било образувано гр. д. № 445/ 2020 г. по описа на РС Исперих за изменение на мерките по отношение на детето с правно основание чл. 59, ал. 9 от СК. По същото дело е постановено решение, с което родителските права по отношение на детето са предоставени на И., а В. е осъдена да заплаща ежесмесчна издръжка в размер на 200 лв.

При тези данни, съдът приема, че от приложените към молбата писмени доказателства може да се направи обоснован извод за вероятна основателност на бъдещия иск, който молителя ще предяви срещу ответника. След влизане в сила на Решение № 345/ 27. 12. 2018 г. по гр. д. № 892/ 2018 г. по описа на ИРС, детето Н. И. е заживяло при молителя, който изцяло е поел моралните и материални грижи по отглеждането му и който факт не се оспорва от ответницата. Налице са обстоятелства, според твърденията на молителя, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание - гр. д. № 892/ 2018 г. по описа на ИРС – доставял е издръжка в натура, поради което не дължи парична издръжка за периода, което обуславя правния му интерес от водене на иск с правно основание чл. 439 от ГПК. В този смисъл съдът не споделя като основателно възражението на частния жалбоподател. Един длъжник винаги има правен интерес да оспори предприето срещу него изпълнение чрез иск по чл. 439 от ГПК, ако се позове на настъпили след издаването на изпълнителния титул правопогасяващи, правоизменящи или правоотричащи съдебно установеното вземане юридически факти. Налице е и обезпечителна нужда. Съгл. чл. 390, ал. 4, изр. 2 от ГПК, спиране на изпълнението се допуска само срещу представяне на гаранция. Законът допуска изключение от това правило с разпоредбата на чл. 392 от ГПК, според която по искове за издръжка се допуска обезпечение и без да се спазват изискванията на [чл. 391](#) от ГПК, а в случая материалното право, въведено като предмет на бъдещия иск е изпълнение на задължение за издръжка.

По изложените съображения, обжалваното определение е обосновано и

законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Воден от изложеното, Разградският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение от 13. 01. 2021 г. по ч. гр. д. № 31/ 2021 г. по описа на Исперихския районен съд.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____